

LA BARRICADA

Redacció y administració:
Baix de Sant Pere, 63, pral., esquerra

Surt els divendres

NÚMERO SOLT: 5 CÉNTIMS
Suscripció: 1 pesseta trimestre

¡Abaix el caciquisme!

A ODENA PER TOT

Copiem d'un diari barceloní:

«Habiéndose confirmado por real orden de 8 de Marzo último el acuerdo de la Comisión provincial que declaró la nulidad de las elecciones municipales últimamente celebradas en la villa de Odena, se convoca á elección parcial para el domingo 21 del corriente mes, á las ocho de la mañana, de conformidad con lo dispuesto en el artículo 47 de la ley Municipal vigente».

Aixó esperàvem frenèticament, amb noble impaciència. Aixó volíem, com a penyora sagrada de la nostra actuació violenta contra'l caciquisme.

Es compromet d'honor pera la joventut. No cedirém fins aixafar amb sanya esglaiadora'l cap de serp del caciquisme igualadí, quin cervell, al esclatar, enviará com a missatge propopéic, les partícules de son contingut immaterial, an el rostre dels prostituidors del sufragi, merodejadors d'actes y lladres dels drets civils.

Anirém a Odena a exigir, a fer surar el dret; però si'l dret popular, es, com sempre, una broina sangnante pera'l cacic poderós d'aquell districte, amor dels nostres amors, tenim la consciència plena del nostre deure y arrivarém ont sigui.

Desde les columnes d'aquest setmanari, molt modest y més honorat, declararem la guerra an el cacic, pertorbador y *negrero* d'Igualada, amo y senyor d'un gran diari, que covardament amaga la seva vergonya.

¡Covart! ¡Si, covart una y cent voltes!

Ha arribat l'hora.

¡A Odena, companys, per dignitat!

LA BARRICADA, al cumplir son comés, no mira les forces del cacic, ni tem a res. No'ns fa por ni la sang...

Per la llibertat dels pobles s'han sacrificat innumbrables vides. ¡Qué vol dir unes més!

Serán grans d'arena, perduts profitosament en el desert del sacrifici.

De Odena

La majoria republicana de l'Ajuntament d'Odena ens envia la següent carta.

Sr. Director de LA BARRICADA.

«Am satisfactoria esperansa hem llegit en el segon número de LA BARRICADA que vos proposeu fer campanya contra el cacic del partit d'Igualada, y com siga, que nosaltres som el poble més desgraciad y que més en sofreix les conseqüències, no podem menys de donarli datos, a fi de que pugui parlar am tot fonament de causa.

«Desde molts anys no s'havien celebrat eleccions de cap mena en aquest poble fins que, a forsa de reclamacions y instancies arribarem al mes de Maig de 1909; el cunyat del cacic, que's el que maneja les cireres, veient que no li era pas possible fer com tenia per costum, no tingué mes remey que acatar la ley; y el 2 de dit mes va fer proclamar regidors per l'article 29 als seus *compinches* de sempre; empró, com nosaltres estavem previnguts varem fer aixecar una acta notarial, que va donar per resultat l'anulació de les mateixes. El 27 de Juny, tornaren a celebrarse dites eleccions, que les guanyarem nosaltres, pero no s'ens va donar possessió porque el cacic, il·lustrat, sens dubte, per algún encarregat de fer cumplir la ley, quan aquesta no els era favorable, els feu reclamar en contra, porque l'anulació la feu la Junta provincial del Cens y tenia que ferla la Comissió provincial.

«Vingueren les generals del 12 de Novembre del mateix any, que les guanyarem també. En primer de Jenner de 1910 ens dongueren possessió als tres regidors que forem elegits, y per quatre regidors interins y dos propietaris fou elegit alcalde'l pobre home qu'encare tenim que sufrir.

«En substitució de les anteriorment

«anulades, se'n celebraren altres en 30 d'Octubre de 1910, que també varem guanyar nosaltres, ens dongueren possessió del càrrec de regidors el 23 de Desembre, pero no sabem en quina ley se fundaren els cacics, que no volgueren que tingués lloc la elecció de càrrecs, de modo que sis regidors propietaris havien de ser presidits per un alcalde elegit solsament per els interins. Degut als esforços del jove y eloquent diputat Sr. Miró, es lográ del Ministre que'n 9 de Febrer de 1911 es fes la elecció de càrrecs, mes, ¡oh desengany! aquell mateix Ministre que havia ordenat es fes l'elecció de càrrecs, ja feya dos dies que havia dictat una Real Ordre deixantla sense efecte quan nosaltres poguerem constituirnos legalment. Nosaltres som llecs en tot aixó de lleis, empró persones de sensatés acrisolada y lletrats eminents ens digueren que tal R. O. no era altre cosa que un subterfugi pera protegir al cacic sense cap fonament legal.

«Vingueren les eleccions generals últimes, el dia 5 de Novembre ens presentarem al lloch destinat pera la proclamació de candidats amb un Notari, ferem lo mateix els dies 6, 7 y 8 sense que cap dia compareixés cap individu de la Junta del Cens mes que el vispresident. regidor amic nostre que li perteneixia tal càrrec per precepte de la ley per haver sigut el que obtingué major nombre de vots; el dia 8 se reuniren dos ó tres a una casa deshabitada del poble, que creyem es de propietat del cunyat del cacic d'Igualada y se'ns digué, que havien proclamat regidors per l'article 29 a dos dels seus satél·lits, efectuarse las eleccions el dia 12 per els altres dos que faltaban de les que'n protestarem, y foren anulades tan per la Comissió provincial y pel Ministeri de la governació.

«Are estem esperant l'ordre de noves eleccions, y no sabem lo que su-

«cibirá, pero com que'l cacic es ven perdut alguna cosa medita, pera que la majoria del poble, que te fam de ley y set de justicia no surti am la seua, y per aixó preguem a tots els diaris y periodichs amants de la legalitat y de la justicia, sense distinció de partits, ajudin a sortir d'aquet pestilent fangall en que ens te aclaparats el caciquisme y pòguem entrar com els demás pobles a disfrutar dels drets que concedeixen a tots els espanyols la Constitució y demás lleys del Estat.

«Per avuy prou; altre dia donarem, Sr. Director, mes detalls pera seguir la campanya contra'l caciquisme d'Igualada y veureu quan dignes som de protecció la gent d'aquet poble que a pesar de tots els esforços no pot treure de sobre aquesta maleida llosa qu'ens axafa moral y materialment.

D'Igualada

La minoria republicana del Ajuntament d'Igualada ens he enviat una entusiasta felicitació per nostra campanya.

Mil mercés, pero a treballar tots. Si ens unim la vida del cacic se farà impossible.

Un article

Un estimat amic nostre, que baix el pseudonim de «llorito» amaga una personalitat ben coneguda per les seves vibrants y valentes campanyes y lluites contra el cacic, ens envia un article el nostre amic ens perdonará si no'l publiquem.

Está plé de pesimisme aquest article, y nosaltres no'ls sentim ni'ls volem sentir els pesimismes.

Som joves. Volem guanyar y sabem guanyar. Estem decidits a tot, y que el cacic se senti la roba.

Y els altres, els *conspicuos*, els quefes, els prohoms, qu'ens ajudin, porque ens doldria tindre que llsensarlos, per im-